

PRAWO KARNE WYKONAWCZE

Zbigniew Hołda, Joanna Hołda
Jerzy Migdał, Beata Żórawska

SERIA AKADEMICKA

WYDANIE **6**

PRAWO KARNE WYKONAWCZE

Zbigniew Hołda, Joanna Hołda
Jerzy Migdał, Beata Żórawska

SERIA AKADEMICKA

Zamów książkę w księgarni internetowej

proinfo.pl
księgarnia internetowa

WYDANIE **6**

Stan prawny na 14 lipca 2021 r.

Wydawca
Dagna Kordyasz

Redaktor prowadzący
Tomasz Pietrzak

Opracowanie redakcyjne
Michał Dymiński

Projekt okładek serii
Wojtek Kwiecień-Janikowski, Przemek Dębowski

Poszczególne części napisali:

Zbigniew Hołda (aktualizacja: 2021 – Jerzy Migdał): 1, 2, 4–7, 8.1–8.4.1, 8.5,
8.6, 9, 13, 14, 18, 20, 22

Joanna Hołda: 3.1–3.4, 10, 11

Joanna Hołda, Jerzy Migdał: 12, 16, 17, 19, 21

Beata Żórawska: 3.5, 8.4.2, 15

prawolubni

Ta książka jest wspólnym dziełem twórcy i wydawcy. Prosimy, byś przestrzegał przystępujących im praw. Książkę możesz udostępnić osobom bliskim lub osobiście znanym, ale nie publikuj jej w internecie. Jeśli cytujesz fragmenty, nie zmieniaj ich treści i koniecznie zaznacz, czyje to dzieło. A jeśli musisz skopiować część, rób to jedynie na użytek osobisty.

Szanujemy prawo i własność
Więcej na www.legalnakultura.pl
Polska Izba Książki

© Copyright by Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o., 2021

ISBN 978-83-8246-274-6
6. wydanie

Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o.
Dział Praw Autorskich
01-208 Warszawa, ul. Przyokopowa 33
tel. 22 535 82 19
e-mail: PL-ksiazki@wolterskluwer.com

księgarnia internetowa www.profinfo.pl

SPIS TREŚCI

Wykaz skrótów	9
Wstęp	11
Rozdział 1	
Prawo karne wykonawcze i jego nauka	13
1.1. Prawo karne wykonawcze	13
1.2. Nauka prawa karnego wykonawczego	15
1.3. Literatura z zakresu prawa karnego wykonawczego	16
Rozdział 2	
Kary i inne środki penalne	21
2.1. Zagadnienia ogólne	21
2.2. Kary i inne środki penalne według obowiązujących przepisów	25
Rozdział 3	
Przestępczość i polityka kryminalna (karna) w Polsce	29
3.1. Przestępczość i polityka kryminalna w debacie publicznej	29
3.2. Przestępczość	31
3.3. Polityka karna (kryminalna)	39
3.4. Polityka kryminalna (karna) – perspektywy i kierunki zmian	49
3.5. Rada Polityki Penitencjarnej	50
Rozdział 4	
Rozwój prawa karnego wykonawczego	53
4.1. Okres Drugiej Rzeczypospolitej	53
4.2. Okres Polski Ludowej	57
4.3. Po roku 1989	65
4.4. Po roku 1997	66

Rozdział 5	
Wykonywanie kar w świetle prawa międzynarodowego	77
Rozdział 6	
Wykonywanie kar w świetle Konstytucji RP	87
Rozdział 7	
Kodeks karny wykonawczy – charakterystyka ogólna	91
7.1. Podstawy aksjologiczne.....	91
7.2. Kodeksowe zasady prawa karnego wykonawczego.....	92
7.3. Zakres obowiązywania.....	94
7.4. Kodeks karny wykonawczy – jego charakter i znaczenie	95
7.5. Struktura kodeksu	99
7.6. Język kodeksu	100
Rozdział 8	
Organy postępowania wykonawczego	103
8.1. Zagadnienia ogólne	103
8.2. Organy sądowe	106
8.3. Organy związane organizacyjnie z sądem	109
8.3.1. Sądowy kurator zawodowy oraz kierownik zespołu kuratorskiej służby sądowej	109
8.3.2. Sądowy organ egzekucyjny	113
8.4. Organy pozasądowe – kierownicy zakładów i podległe im zakłady	114
8.4.1. Zakłady karne i areszty śledcze	114
8.4.2. Zakłady psychiatryczne	117
8.5. Organy pozasądowe – administracyjny organ egzekucyjny, naczelnik urzędu skarbowego, organ administracji	119
8.6. Inny organ uprawniony przez ustawę do wykonywania orzeczeń	122
8.7. Zakłady izolujące jako instytucje totalne i jako zakłady administracyjne	122
8.7.1. Instytucja totalna	122
8.7.2. Zakład administracyjny	123
Rozdział 9	
Skazani	131
9.1. Skazani – podstawowe pojęcia	131
9.2. Podstawowe standardy traktowania skazanego	132
9.3. Środki prawne przewidziane w Kodeksie karnym wykonawczym	135
9.4. Prawo do korzystania z pomocy obrońcy.....	136

Rozdział 10	
Prokurator	141
Rozdział 11	
Rzecznik Praw Obywatelskich	147
Rozdział 12	
Postępowanie wykonawcze	157
12.1. Zagadnienia ogólne	157
12.2. Wykonywanie orzeczeń	158
12.3. Postępowanie przed sądem	160
12.4. Postępowanie w przedmiocie zatarcia skazania	166
Rozdział 13	
Sądowa kontrola decyzji organów postępowania wykonawczego	169
Rozdział 14	
Nadzór penitencjarny	173
Rozdział 15	
Dozór elektroniczny	179
Rozdział 16	
Wykonywanie grzywny	187
Rozdział 17	
Wykonywanie kary ograniczenia wolności	197
Rozdział 18	
Wykonywanie kary pozbawienia wolności	215
18.1. Kara pozbawienia wolności i jej rodzaje w świetle Kodeksu karnego ...	215
18.2. Podstawowe akty prawne dotyczące wykonywania kary pozbawienia wolności	216
18.3. Cele wykonywania kary pozbawienia wolności	218
18.4. Systemy wykonywania kary	220
18.5. Rodzaje i typy zakładów karnych	223
18.6. Klasyfikacja skazanych	226
18.7. Prawa i obowiązki skazanego	227
18.8. Zatrudnienie skazanych	232
18.9. Edukacja, kultura, religia	239
18.10. Opieka zdrowotna	244
18.11. Nagrody, ulgi, kary dyscyplinarne	250

18.12. Komunikowanie się ze światem zewnętrznym	252
18.13. Stosowanie środków przymusu	256
18.14. Kurator penitencjarny.....	259
18.15. Odroczenie i przerwa wykonania kary pozbawienia wolności	261
18.16. Warunkowe zwolnienie	267
Rozdział 19	
Wykonywanie warunkowego skazania	283
Rozdział 20	
Wykonywanie warunkowego umorzenia	291
Rozdział 21	
Wykonywanie środków zabezpieczających	297
Rozdział 22	
Wykonywanie tymczasowego aresztowania	311

WSTĘP

Niniejszy podręcznik przeznaczony jest przede wszystkim dla studentów prawa. Prawo karne wykonawcze jest przedmiotem wykładanym na wyższych latach studiów. Można więc zakładać, że słuchacze mają wiadomości z zakresu prawa karnego oraz prawa karnego procesowego, a także z innych dyscyplin prawnych, które są przydatne dla przyswojenia sobie problematyki wykonywania kar i innych środków penalnych. W treści i formie zajęć dydaktycznych, jak również w podręcznikach z prawa karnego wykonawczego powinno się uwzględniać te okoliczności. Z jednej strony więc nie ma potrzeby wyjaśniania wielu zagadnień, które są znane studentom. Z drugiej strony może to być dla nich okazją do przypomnienia sobie i powtórzenia niektórych materii, takich jak nauka o karze czy o wielu instytucjach procedury karnej.

Studenci prawa są głównym, lecz nie jedynym adresatem podręcznika. Można mieć nadzieję, że okaże się on przydatny dla studentów innych kierunków studiów, a w szczególności w zakresie resocjalizacji i pedagogiki. Może on stanowić pomocniczą literaturę dla przedmiotu zatytułowanego zazwyczaj „prawne podstawy resocjalizacji”.

Podręcznik nie jest pełnym wykładem, a tym bardziej systemem prawa karnego wykonawczego. Jest to jedynie zarys wykładu, ograniczony zarówno w zakresie tematycznym, jak i co do treści. Zawiera on jednak zarys wiedzy z zakresu prawa karnego wykonawczego, który może być uzupełniony udziałem w zajęciach dydaktycznych (wykład, ćwiczenia, konwersatorium, seminarium), własnymi studiami nad literaturą i orzecznictwem, wreszcie praktyką w dziedzinie stosowania prawa, choćby w zakresie praktyk studenckich objętych programem studiów.

Rozdział 1

PRAWO KARNE WYKONAWCZE I JEGO NAUKA

1.1. Prawo karne wykonawcze

Prawo karne wykonawcze to ogół norm prawnych, które regulują wykonywanie kar i innych środków penalnych (środków prawnych, środków probacyjnych, środków zabezpieczających, środków przymusu) przewidzianych w prawie: karnym, karnym skarbowym i wykroczeń.

**pojęcie prawa
karnego wyko-
nawczego**

Wypada wspomnieć, że polskie *sensu largo* prawo karne zostało na nowo skodyfikowane. W dniu 6.06.1997 r. uchwalone zostały, a weszły w życie z dniem 1.09.1998 r.: Kodeks karny (Dz.U. z 2020 r. poz. 1444 ze zm.), Kodeks postępowania karnego (Dz.U. z 2020 r. poz. 30 ze zm.), Kodeks karny wykonawczy (Dz.U. z 2021 r. poz. 53 ze zm.). W dniu 10.09.1999 r. został uchwalony Kodeks karny skarbowy (Dz.U. z 2020 r. poz. 19 ze zm.), a w dniu 24.08.2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz.U. z 2020 r. poz. 729 ze zm.). Nowego Kodeksu wykroczeń parlament jeszcze nie uchwalił, wobec czego obowiązuje Kodeks wykroczeń z 20.05.1971 r. (Dz.U. z 2021 r. poz. 281 ze zm.).

Kodeks karny wykonawczy z 1997 r. ostatecznie przesądza o istnieniu prawa karnego wykonawczego jako odrębnej od innych gałęzi prawa. Oczywiście zasadnicza rola w tym względzie przypadła już jego poprzednikowi, czyli Kodeksowi karnemu wykonawczemu z 1969 r. Stanisław Walczak, jeden z twórców tamtego kodeksu, trafnie pisał: „Regulując całokształt problematyki wykonywania kar, kodeks karny wykonawczy stworzył tym samym podstawę do ukształtowania się prawa karnego wykonawczego, jako samodzielnej gałęzi prawa, obok prawa karnego materialnego i procesowego”¹.

¹ S. Walczak, *Prawo penitencjarne. Zarys systemu*, Warszawa 1972, s. 59.

**przedmiot
prawa karnego
wykonawczego**

Przedmiotem prawa karnego wykonawczego jest więc, po pierwsze, wykonywanie orzeczeń dotyczących przedmiotu procesu karnego (czy inaczej: wykonywanie – przewidzianych w prawie materialnym – kar, środków karnych, środków probacyjnych, środków zabezpieczających), a także, po drugie, wykonywanie środków orzeczonych incydentalnie (wykonywanie przewidzianych w prawie procesowym środków przymusu, jak np. tymczasowe aresztowanie czy kary porządkowe). W takim ujęciu zakres prawa karnego wykonawczego jest szeroki².

W tym miejscu należy dać kilka słów wyjaśnienia. W nauce prawa wyróżnia się na ogół trzy stadia procesu karnego: przygotowawcze, sądowe (jurysdykcyjne) i wykonawcze. Wyjątkowo Stanisław Waltoś wyróżnia cztery stadia: postępowanie przygotowawcze, postępowanie główne, postępowanie apelacyjne, wreszcie postępowanie wykonawcze³. Zawsze jednak wyodrębnia się stadium wykonawcze.

**stadium wyko-
nawcze procesu
karnego**

Stadium wykonawcze to inaczej postępowanie wykonawcze, które obejmuje wykonywanie orzeczeń (przede wszystkim wyroków) dotyczących przedmiotu procesu karnego, a więc kar i innych środków penalnych. Jest ono unormowane przepisami Kodeksu karnego wykonawczego, choć także – w odniesieniu do niektórych postępowań (jak np. w sprawie ułaskawienia czy wydania wyroku łącznego) – przepisami Kodeksu postępowania karnego. Poza tym przepisy Kodeksu karnego wykonawczego regulują również takie postępowanie wykonawcze, które ma za przedmiot wykonywanie środków orzeczonych incydentalnie w trakcie wcześniejszych stadiów procesu (np. tymczasowe aresztowanie).

**postępowanie
wykonawcze**

Wreszcie Kodeks karny wykonawczy reguluje wykonywanie orzeczeń zapadłych w postępowaniach incydentalnych już w stadium wykonawczym (np. odroczenie wykonania kary). Przepisy Kodeksu karnego wykonawczego posługują się tu jednym zwrotem: „postępowanie wykonawcze”. W literaturze zwraca się od dawna uwagę na ważne teoretycznie i praktycznie rozróżnienie stadium wykonawczego procesu karnego z jednej strony, a postępowania wykonawczego – z drugiej⁴.

Prawo karne wykonawcze pozostaje w wielorakich i różnorodnych powiązaniach z innymi gałęziami prawa. Wymienić tu trzeba przede wszystkim materialne i procesowe prawo karne, prawo wykroczeń, prawo karne skarbowe. Prawo

² Na ten temat zob. także np. S. Lelental, *Wykład prawa karnego wykonawczego z elementami polityki kryminalnej*, Łódź 1996, s. 13; M. Cieślak, *Polskie prawo karne. Zarys ujęcia systemowego*, Warszawa 1994, s. 17.

³ S. Waltoś, *Proces karny. Zarys systemu*, Warszawa 2005, s. 465.

⁴ T. Grzegorzczak, *Obrońca w postępowaniu karnym wykonawczym*, Pał. 1989/3 i literatura tam cytowana.

karne wykonawcze nie jest jednak odgródzone od innych gałęzi prawa. Obowiązujący w danym państwie system prawa jest bowiem pewną całością.

Prawo karne wykonawcze nie obejmuje norm prawnych regulujących wykonywanie środków poprawczych, wychowawczych i innych przewidzianych w prawie nieletnich.

Prawo nieletnich wyodrębniło się z prawa karnego i znalazło swoje kompleksowe unormowanie w ustawie z 26.10.1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz.U. z 2018 r. poz. 969). Ustawa ta zawiera obszerny dział poświęcony postępowaniu wykonawczemu (art. 64–95h). Postępowanie wykonawcze w sprawach nieletnich jest odpowiednikiem prawa karnego wykonawczego i wykazuje z nim istotne pokrewieństwo⁵.

Pewne pokrewieństwo można łatwo dostrzec także między prawem karnym wykonawczym a prawem o postępowaniu egzekucyjnym w sprawach cywilnych i prawem o administracyjnym postępowaniu egzekucyjnym. Z natury rzeczy sporo tu podobnych konstrukcji prawnych.

1.2. Nauka prawa karnego wykonawczego

Gdy mówimy o prawie karnym wykonawczym, musimy równocześnie wspomnieć o tym, co mówi nauka na ten temat. Franciszek Longchamps bardzo trafnie pisał: „niedawno dopiero uświadomiono sobie w pełni, jak wielkie znaczenie dla poznania samego prawa i jego rozwoju ma poznanie tzw. doktryny; że pewne regiony myśli prawnej są złożone nierozdzielnie z prawa i refleksji nad nim; że wreszcie poznanie i rozwikłanie pewnych problemów prawnych trzeba zacząć od poznania i rozwikłania pewnych złożonych spraw, które narosły w refleksji nad prawem”⁶.

Przez „naukę” rozumie się zarówno działalność badawczą, zmierzającą do poznania rzeczywistości, jak i rezultat tej działalności, czyli wiedzę o określonym przedmiocie. Z reguły oba te znaczenia mamy na myśli, gdy mówimy o nauce prawa karnego wykonawczego (czy odpowiednio o nauce prawa karnego, administracyjnego itp.).

⁵ Na temat tego postępowania B. Stańdo-Kawecka, *Prawo karne nieletnich od opieki do odpowiedzialności*, Kraków 2007.

⁶ F. Longchamps, *Współczesne kierunki w nauce prawa administracyjnego na Zachodzie Europy*, Wrocław–Warszawa–Kraków 1968, s. 19.

**postępowanie
wykonawcze
w sprawach
nieletnich**

**przedmiot
i metoda nauki
prawa karnego
wykonawczego**

Właśnie tak wyodrębniony przedmiot pozwala wyodrębnić dyscyplinę prawniczą. Nie można tego powiedzieć natomiast o metodzie; nauka prawa karnego wykonawczego należy do grupy dyscyplin prawniczych i posługuje się właściwymi im metodami, tj. dogmatyczną, a także porównawczą, historyczną i empiryczną. Wielość metod odpowiada koncepcji badania zjawisk prawnych na kilku płaszczyznach⁷.

Nauka prawa karnego wykonawczego pozostaje z innymi dyscyplinami w wielorakich związkach; szczególnie z nauką prawa karnego materialnego i prawa karnego procesowego. Czerpie także z innych nauk prawnych (z prawa: administracyjnego, cywilnego, pracy, konstytucyjnego, międzynarodowego). Związki te są wynikiem powiązań między poszczególnymi gałęziami prawa.

Oprócz tego nauka prawa karnego wykonawczego korzysta z kryminologii, nauki polityki kryminalnej, pedagogiki, psychologii i socjologii. Duże znaczenie mają dla niej filozofia i etyka. Być może korzysta z owych nauk w szerszym zakresie niż inne nauki prawne.

Badania nad prawem karnym wykonawczym wymagają podejścia krytycznego. Przedmiotem prawa karnego wykonawczego jest przecież bardzo delikatna materia, gdzie państwo demonstruje swoją siłę i stosuje drastyczne środki, a człowiek łatwo może paść jego ofiarą⁸.

Dlatego badania te wymagają zarazem uwzględnienia problematyki praw człowieka. Można stwierdzić, że obecnie, nazwijmy to, „ideologia praw człowieka” w istotnym stopniu kształtuje doktrynę *sensu largo* prawa karnego⁹. W dziedzinie tworzenia i stosowania prawa karnego wykonawczego ideologia praw człowieka poddawana jest praktycznemu egzaminowi.

1.3. Literatura z zakresu prawa karnego wykonawczego

Wyżej wspomniano, że dnia 1.09.1998 r. wszedł w życie Kodeks karny wykonawczy z 1997 r. Zastąpił on Kodeks karny wykonawczy z 1969 r., który obowiązywał od dnia 1.01.1970 r., a więc niemal 29 lat. Obowiązywał w Polsce Ludowej, która nie była państwem prawnym, ale także przez dłuższy okres obowiązywał w Trzeciej Rzeczypospolitej¹⁰.

⁷ Z. Ziemiński, *Problemy podstawowe prawoznawstwa*, Warszawa 1980; Z. Ziemiński, *Teoria prawa*, Warszawa–Poznań 1978.

⁸ O podejściu krytycznym w naukach penalnych np. L. Falandysz, *W kręgu kryminologii radykalnej*, Warszawa 1986; K. Krajewski, *Teorie kryminologiczne a prawo karne*, Warszawa 1994.

⁹ Zob. np. P. Hofmański, *Konwencja Europejska a prawo karne*, Toruń 1995.

¹⁰ Na temat zagadnień historycznych zob. rozdział 4.

Po wejściu w życie nowego Kodeksu dotychczasowe orzecznictwo sądowe oraz literatura w zasadzie straciły aktualność. Dotyczy to także podręczników. Nie tracą one jednak całkowicie znaczenia, choćby z tego powodu, że wiele unormowań stanowi kontynuację poprzednich regulacji. Często dawniejsza literatura i orzecznictwo zachowują dużą wartość teoretyczną. Dlatego nie można zapominać o ich dorobku.

**literatura
i orzecznictwo
a zmiany prawa**

Prawo karne wykonawcze oparte na Kodeksie karnym wykonawczym z 1969 r. doczekało się kilku podręczników, z których ciągle najbardziej przydatny może się okazać podręcznik autorstwa Stefana Lelental¹¹. Warto także zwrócić uwagę na komentarz do tego kodeksu Stanisława Paweli¹². Na odnotowanie zasługują ponadto opracowania obejmujące orzecznictwo Sądu Najwyższego i materiały źródłowe¹³.

Trzeba tu również wspomnieć o publikacjach Biura Rzecznika Praw Obywatelskich, a szczególnie o specjalnych zeszytach „Biuletynu RPO – Materiały”, poświęconych więziennictwu¹⁴.

Kodeks karny wykonawczy był wielokrotnie nowelizowany. Jak podaje S. Lelental, na dzień 4.02.2020 r. Kodeks karny wykonawczy był nowelizowany 72 razy; znacznie częściej nowelizowano Kodeks karny – 92 razy, najczęściej Kodeks postępowania karnego – 139 razy¹⁵. Mimo jednak znacznego zakresu zmian i głębokiego charakteru niektórych z nich jest to w swojej istocie ten sam kodeks. Wobec tego zachowują swoją wartość orzecznictwo i literatura powstałe pod rządami jego pierwotnej wersji.

Trzeba podkreślić, że Kodeks karny wykonawczy już w pierwszych latach swojego obowiązywania doczekał się kilku komentarzy¹⁶. To dużo, ponieważ jego poprzednikowi, czyli Kodeksowi karnemu wykonawczemu z 1969 r., poświęcono przez prawie 29 lat obowiązywania zaledwie jeden komentarz¹⁷. Obecnie komentarzy jest szeroki wybór¹⁸.

**komentarze do
k.k.w.**

¹¹ S. Lelental, *Wykład...*

¹² S. Pawela, *Kodeks karny wykonawczy. Komentarz*, Warszawa 1999, pierwsze wydanie w roku 1972.

¹³ S. Lelental, *Kodeks karny wykonawczy*, Łódź 1996; S. Lelental, *Prawo karne wykonawcze*, Sopot 1997.

¹⁴ Biuletyn RPO – Materiały 1995/28; 1997/32; 1998/34.

¹⁵ S. Lelental, *Kodeks karny wykonawczy. Komentarz*, Warszawa 2020, s. XX.

¹⁶ Z. Hołda, K. Postulski, *Kodeks karny wykonawczy. Komentarz*, Gdańsk 2007 – wyd. 3; 2005 – wyd. 2; 1998 – wyd. 1; S. Lelental, *Kodeks karny wykonawczy*, Warszawa 2010, wyd. 1 – 1999; S. Pawela, *Kodeks karny wykonawczy. Praktyczny komentarz*, Warszawa 1999; T. Szymanowski, Z. Świda, *Kodeks karny wykonawczy. Komentarz*, Warszawa 1998.

¹⁷ S. Pawela, *Kodeks karny wykonawczy. Komentarz*, Warszawa 1972

¹⁸ K. Dąbkiewicz, *Kodeks karny wykonawczy. Komentarz*, Warszawa 2018 – wyd. 4; 2015 – wyd. 3; 2013 – wyd. 2; 2012 – wyd. 1; S. Lelental, *Kodeks karny wykonawczy. Komentarz*, Warszawa 2020

Opracowanie zawiera najważniejsze wiadomości z zakresu prawa karnego wykonawczego, uzupełnione o najnowsze dostępne dane statystyczne. Omówione w nim zagadnienia dotyczą m.in.:

- źródeł oraz zasad prawa karnego wykonawczego,
- postępowania wykonawczego,
- wykonywania środków karnych i zabezpieczających,
- wykonywania kary grzywny, ograniczenia wolności i pozbawienia wolności, także w systemie dozoru elektronicznego,
- wykonywania tymczasowego aresztowania,
- nadzoru penitencjarnego,
- praw i obowiązków skazanego.

Podręcznik jest przeznaczony dla studentów prawa, administracji, pedagogiki i resocjalizacji. Korzystać z niego mogą także praktycy i aplikanci zawodów prawniczych.

Zbigniew Hołda (zm. w 2009 r.) – profesor nauk prawnych, kierownik Katedry Prawa i Polityki Penitencjarnej Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego; adwokat; działacz na rzecz praw człowieka; wiceprezes Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka. Był przedstawicielem Polski w Europejskim Komitecie do Spraw Zapobiegania Torturom oraz Nieludzkiemu lub Poniżającemu Traktowaniu albo Karaniu (CPT).

Joanna Hołda – doktor nauk prawnych; pracuje w Wyższej Szkole Przedsiębiorczości i Administracji w Lublinie i w Lubelskim Parku Naukowo-Technologicznym.

Jerzy Migdał – profesor doktor habilitowany nauk prawnych; adwokat; radca prawny; swoje zainteresowania naukowe koncentruje na prawie karnym wykonawczym oraz prawach człowieka, zarówno w zakresie podstaw aksjologicznych, normatywnych regulacji, jak i praktyki funkcjonowania systemu.

Beata Żórawska – radca prawny w Okręgowym Inspektoracie Służby Więziennej w Lublinie.

LEXOTEKA
więcej niż podręcznik

Poszukaj pozostałych podręczników
dostępnych online

www.lexoteka.pl

9788382462746 W06P01

ISBN: 978-83-8246-274-6

9 788382 462746

ZAMÓWIENIA:

INFOLINIA 801 04 45 45

ZAMOWIENIA@WOLTERSKLUWER.PL

WWW.PROFINFO.PL

CENA 59 ZŁ (W TYM 5% VAT)